

यथा वर्षे च रज्यते दृष्टिर्हीयते च क्रमात् ॥
 तथाप्युपेक्षमाणस्य चतुर्थं पटलं गतः ।
 लिङ्गनाशं मलः कुर्वन् ह्लादयेद्दृष्टिमण्डलम् ॥
 तत्र वातेन तिमिरे याविहमिव पश्यति ।
 चलाविलारुणाभासं प्रसन्नश्चेत्ते सुहृः ॥
 जालानि केशान् मशकान् रश्मींश्चोपेक्षिते
 ७३ च ।
 काचीभूते दृगरुणा पश्यत्यास्यमनासिकम् ॥
 चन्द्रदीपाद्यनेकलं वक्रन्दन्वपि मन्यते ।
 दृढः काचो दृष्टं कुर्यान्नक्षत्रमाहतामिव ॥
 स्यादरुणाभां विस्तीर्णां स्रज्यां वा हतदर्शनाम् ।
 सलिङ्गनाशो वाते तु सङ्कोचयति दृक्शिराः ॥
 दृढमण्डलं विश्रवन्नगैर्भीरादृगसौ स्मृता ।
 पित्तजे तिमिरे विद्युत् खद्योतद्योतदीपितम् ॥
 श्लिखितचित्तिरिपिच्छामं प्रायो नीलञ्च पश्यति ।
 काचे दृक्काचनीलाभा तादृगेव च पश्यति ॥
 अर्केन्द्रपरिवेयाभिमरीचोन्नधनुंषि च ।
 भङ्गनीला निरालोका दृक्स्निग्धा लिङ्गनाशतः ॥
 दृष्टिः पित्तेन ह्रस्वास्या सा ह्रस्वा ह्रस्वदर्शना ।
 भवेत् पित्तविदग्धास्या पीता पीताभदर्शना ॥
 कफेन तिमिरे प्रायः स्निग्धं श्वेतञ्च पश्यति ।
 शङ्खेन्द्रकुम्भकुसुमेः कुसुदैरिव चाचितम् ॥
 काचे तु निव्यभेन्दके प्रदीपाद्यैरिवाचितम् ।
 सिताभा सा च दृष्टिः स्याद्विङ्गनाशे तु लक्ष्यते ॥
 मूर्त्तः कफो दृष्टिगतः स्निग्धो दर्शननाशनः ।
 विन्दुजलस्येव चलः पद्मिनीपुटसंस्थितः ॥
 उष्णं सङ्कोचमायाति ह्यायायां परिसर्पति ।
 शङ्खकुम्भेन्द्रकुसुमदस्फटिकोपमशुक्रिमा ॥
 रक्तेन तिमिरे रक्तं तमोभूतञ्च पश्यति ।
 काचेन रक्ता कृष्णा वा दृष्टिस्तादृक् च पश्यति ॥
 लिङ्गनाशेऽपि तादृक्दृष्टिनिव्यभा हतदर्शना ।
 संसर्गसन्निपातेषु विद्यात् सङ्कीर्णलक्षणान् ॥
 तिमिरादीनकस्माच्च तैः स्याद्गुणानुलक्षणम् ॥
 तिमिरे शेषयोद्दृष्टौ चित्रो रागः प्रजायते ॥”
 इति वाभटेनोत्तरस्थाने द्वादशेऽध्याये उक्तम् ॥
 अस्य चिकित्सा यथा,—
 “तिमिरं काचतां याति काचोऽप्यान्व-
 सुपेक्षया ।
 नेत्ररोगेवतो घोरं तिमिरं साधयेद्दृढतम् ॥
 तुलां पचेत् जीवन्त्या द्रोणेऽर्पां पादश्रेणितैः ।
 तनुकाये द्विगुणं चौरं घृतप्रस्थं विपाचयेत् ॥
 प्रपौखरीककाकोली पिप्यली लोभसैन्धवैः ।
 शताङ्गा मधुकद्राचा सितादारुफलत्रयैः ॥
 कार्ष्णिकैर्निश्रितं तत् पीतं तिमिरापहरं परम् ॥”
 “पटोलनिम्बकटुका दार्वीसैव्यवरुषम् ।
 सधन्वयासत्रायन्नी पर्यटं पालिकं पृथक् ॥
 अस्थामालकानाञ्च काथयेन्नख्येऽस्मिन् ॥
 तदाऽप्येऽर्द्धपलिकैः पिष्टैः प्रस्थं घृतात् पचेत् ॥
 मुस्तभूनिम्बघट्टाङ्गुलजोदीप्यचन्दनैः ।
 सपिप्यलीकैस्तत्सर्पिर्द्राणकण्ठास्यरोगजित् ॥
 विद्रधिञ्चरुदुष्टारुविसर्पापचिकुञ्जनुत् ।
 विशेषाच्छुक्रतिमिरंरक्तान्ग्रीष्वास्वदाहनुत् ॥”

“त्रिंशद्गागा मुञ्जङ्गस्य गन्धपाषाणपक्षकम् ।
 शुक्लतालकयोर्दीर्घौ वङ्गस्यैकोऽङ्गनाचंयम् ॥
 अन्वमृषीकृतं धातं पक्वं विमलमङ्गनम् ।
 तिमिरान्तकरं लोके द्वितीय इव भास्करः ॥
 गोमूत्रे कृगलरसश्चकाञ्जिके च
 स्त्रीस्तन्ये हविषि विषे च माचिके च ।
 यत्तुल्यं ज्वलितमनेकप्रो निधित्तं
 तत्तुल्यं गुरुसमं नरस्य चक्षुः ॥”
 “रसेन्द्रमुजगौ तुल्यौ तयोस्तुल्यमायानम् ।
 ईषत् कर्पूरसंयुक्तमङ्गनं नयनाहृतम् ॥”
 “सामान्यं साधनमिदं प्रतिदोषमतः श्रेणु ।
 वातजे तिमिरे तत्र दृष्टमलाभसा घृतम् ॥
 चौरं चतुर्गुणे श्रेष्ठाकल्कपक्वं पिबेत्ततः ॥”
 “पित्तजे तिमिरे सर्पिर्जौवनोयफलत्रयैः ।
 विपाचितं पायथिवा स्निग्धस्य अधयेच्छिराम् ॥
 श्लेष्मोद्भवेऽन्वताकाथवरुकाण्डतं घृतम् ।
 विष्येच्छिरां पीतवतो दद्याच्चानुविरचनम् ॥”
 “रक्ते जे पित्तवत्सिद्धिः श्रुतैस्त्रासं प्रसादयेत् ॥”
 “द्वादशप्रौरिर्निर्युहचूर्णितं कण्ठसैन्धवम् ॥
 तत् घृतं घृतं भूयः पचेत् चौरं घने पिबेत् ।
 श्रुते चास्मिन् हितमिदं सर्वज्ञे तिमिरेऽङ्गनम् ॥”
 “चचूरचायां सर्वकालं मनुष्ये-
 र्यन्नः कर्त्तव्यो जीविते यावदिच्छा ।
 अर्थो लोकोऽर्थं तुल्यरात्रिन्दिवानां
 सुंसामानानां विदमानेऽपि वित्ते ॥”
 इति चोत्तरस्थाने त्रयोदशेऽध्याये वाभटे-
 नोक्तम् ॥
 “सौवीरमङ्गनस्युन्ताप्यो घातुर्भनःशिला ।
 चक्षुष्यं मधुकं लोहा मण्यः पौष्यमङ्गनम् ॥
 सैन्धवं श्रौकरोर्दृष्टा कतकषाङ्गनं शुभम् ।
 तिमिरादिषु चूर्णं वा वर्त्तिर्व्यमनुत्तमा ॥”
 “वदने कृष्णसर्पस्य निहितं मांसमङ्गनम् ।
 ततस्तस्मात् ससुहृत् सशुष्कं चूर्णयेद्दुधः ॥
 सुमनःचारकोः शुष्करङ्गांशैः सैन्धवेन च ।
 एतन्निव्याङ्गनं कार्यं तिमिरघ्नमुत्तमम् ॥”
 इति चरके चिकित्सास्थाने २६ अध्याये ॥)
 तिमिरः, पुं, (तिम्यति क्लिद्यति चक्षुरनेन । तिम+
 “इधिमिदिसुहीति ।” उर्णां । १।५२ इति किरच् ।)
 चक्षुरीगविशेषः । तस्य निदानादि यथा ।
 चतुर्थपटलगतदोषमाह ।
 “तिमिराख्यः स यो दोषश्चतुर्थपटलं गतः ।
 रणद्वि सर्वतो दृष्टिं लिङ्गनाश इति क्वचित् ॥
 अस्मिन्नपि तमोभूते नातिरुद्धे महागदे ।
 चन्द्रादित्यौ स नक्षत्रावन्तरीक्षे च विद्यतः ॥
 निर्मलानि च तेजांसि भाजिष्णुनि च पश्यति ।
 स एव लिङ्गनाशस्तु नीलिकाकाचसंज्ञितः ॥
 यो दोषः दोषोऽत्र रोगः चतुर्थपटलं वाह्य-
 पटलं गतः स तिमिराख्यः । तिमिरदर्शनेन
 तिमिरमस्यास्तीति तिमिरः अर्थ आदिन्वात् ।
 तस्य लक्षणमाह रणद्वीत्यादि । स तिमि-
 राख्यः । सर्वतः सर्वत्र । लिङ्गनाश इति
 क्वचित् तन्नान्तरे लिङ्गनाशसंज्ञः । तस्य निर-

क्तिश्च । लिङ्गते चिह्नते अनेनेति लिङ्गं दृष्टि-
 तेजः तस्य नाशोऽस्मिन् इति लिङ्गनाशः ।
 अस्मिन्नपि तिमिरेऽपि तमोभूते तमस्तुष्टे ।
 अत्र तु भूतशब्दस्तुल्यार्थः । भूतं प्राण्यतीते
 समे त्रिष्विवमरवचनात् । नातिरुद्धे अप्रौढे ।
 चन्द्रादित्यौ नक्षत्राणि च पश्यति । अन्तरीक्षे
 अन्तरीक्षस्य प्रकारमयत्वेन तमोऽभिभावात् ।
 तेजांसि अग्नादेः । भाजिष्णुनि रत्नसुवर्णा-
 दीनि । अस्मिन् प्रौढे नीरजे च चन्द्रादित्यादीन्
 पश्यतीत्यन्वयः । नीलिकाकाचसंज्ञितः नीलिका-
 काचेति नामान्तरार्थं युक्तः ॥ * ॥
 दृष्टिरोगाणां सङ्गानामानि चाह ।
 दृष्ट्याश्रया घट् च घड्वेव रोगाः
 यद्दृष्टिङ्गनाशा हि भवन्ति तत्र ।
 वातेन पित्तेन कफेन सर्वै-
 रक्तात् परिन्वाय्य विधिश्च घटः ॥
 दृष्ट्याश्रया घट् च घड्वेव रोगाः घट् घट् द्वादशै-
 ल्बर्धः । तत्र लिङ्गनाशाः घट् तान् विद-
 श्योति वातेनेत्यादि ॥ * ॥
 तथा नरः पित्तविदग्धदृष्टिः
 कफेन चान्यस्य धूमदर्शी ।
 यो ह्रस्वजात्यो नकुलान्वासंज्ञो
 गम्भीरसंज्ञा च तथैव दृष्टिः ॥
 पित्तविदग्धदृष्ट्याद्यः घट् । एवं दृष्ट्याद्यश्च
 घट् । एवं दृष्ट्याश्रया द्वादशरोगाः ॥ * ॥
 तत्र द्वावन्वौ चाह ।
 तत्रैवान्धौ गदौ बद्धौ सनिमित्तानिमित्तकौ ॥
 तेषु वातजस्य लिङ्गनाशस्य लक्षणमाह ।
 वातेन खसु रूपाणि भ्रमन्तीव च पश्यति ।
 आविलान्यरुणाभानि याविहानीव मानवः ॥
 आविलानि कलुषाणि । अरुणानि अयत्त-
 लौहित्ययुक्तानि । याविहानीव कुटिलानीव ॥ *
 पैत्तिकमाह ।
 पित्तेनादित्यखद्योतशुक्रचापतड्दिदुगुणान् ।
 श्रुत्यतश्चैव श्लिखिनः सर्वं नीलञ्च पश्यति ॥
 आदित्यादीनां गुणान् रूपाणि ॥ * ॥
 श्लैष्मिकमाह ।
 कफेन पश्येद्रूपाणि स्निग्धानि च अितानि च ।
 सलिलज्ञावितानीव जालकानीव मानवः ॥ * ॥
 सन्निपातजमाह ।
 सन्निपातेन चिन्नाणि विपरीतानि पश्यति ।
 बहुधापि द्विधा वापि सर्व्वाय्येव समन्ततः ॥
 हीनाधिका सान्यथा वा च्योर्तीर्थ्यपि च
 पश्यति ॥
 चिन्नाणि नानावर्णानि । विपरीतानि वैपरीत्यं
 विदुष्योति बहुधेत्यादि ॥ * ॥
 रक्तजमाह ।
 पश्येन्नक्तानि रक्तानि तमांसि विविधानि च ।
 हरितान्यथ कृष्णानि पीताम्बुपि च मानवः ॥ * ॥
 परिन्वायिनमाह ।
 रक्तेन मूर्च्छितं पित्तं परिन्वायिनमाचरेत् ।
 तेन पीता दिशः पश्येद्दुद्यन्तमिव भास्करम् ॥